

deres Øjemed er at forhindre Misforstaaelser, som have ligget uden for vor Mening.

Det første Ændringsforslag under Nr. 1 adskiller sig derved fra Lovforslagets § 3, at vi ikke længere tale om, at Sag anlægges, men at Stævning bliver særlig at forkynde. Ærede Medlemmer ville vide, at i § 2 siges der netop i Slutningen, at Stævning bliver enten særlig at forkynde de Personer, som omtales i den følgende Paragraf, eller offentlig at forkynde ved en Indkaldelse til alle og enhver. Nu mene vi altsaa, at denne § 3 skal indeholde, for hvem Stævning bliver særlig at forkynde. Der er saa i det følgende den Forandring, at i Stedet for at tale om Stiftelsesdokumentet, tale vi om det tinglæste Dokument. Der maa altid være et Dokument som Basis for selve Servituten; derimod er det ikke givet, at der virkelig er stiftet en Servitut; Dokumentet kan for saa vidt godt være ugyldigt. Under Ltr. b. er der den Forskel, at der ikke længere nævnes, at det er en offentlig Myndighed, der har udstedt Servituddokumentet, men vi tale om, at Servituten er paalagt i offentlig Interesse; og naar det er Tilfældet, skal den Myndighed, som har at varetage den Interesse, særlig indstævnes. Vi have derved villet imødekomme den Betænkelse, der maaske fra visse Sider kunde være ved, at Servitutter, som virkelig havde offentlig Interesse, kunde blive mortificerede, uden at nogle egentlig havde Adgang til at tage til Genmæle mod Forsøget paa Mortifikation.

Det, der tidligere stod som Litra d. i § 3, foreslaa vi nu skal blive en ny Paragraf, nemlig § 4. Vi have derved villet undgaa den Misforstaaelse, som muligvis kunde følge af Ordene i Litra d., at, naar der blev erhvervet en Bevilling fra Justitsministeriet, saa vilde derved al særlig Indstævning bortfalde. Det er ikke Meningens Bevillingen fra Justitsministeriet skal kun afhjælpe de Mangler, der maatte findes ved, at en Del af de Personer, som nævnes i § 3, ikke have kunnet særlig indstævnes, enten fordi der aldrig har eksisteret nogen saadan, eller fordi vedkommende Person er død eller ikke har kendt Bopæl eller Opholdssted her i Landet. Systemet vil altsaa blive det, at man skal først og fremmest se efter, hvem der særlig skal indstævnes. Er der saa uoverstigelige Vanskeligheder ved at indstævne nogen af dem, der ere nævnte i § 3, henvender Sagsøgeren sig til Justitsministeriet, der derefter lader Sagen undersøge ved at ind-

hente Erklæring fra Retskrivere eller andre Autoriteter og derefter anfører, om denne Mortifikations sag kan anlægges, uden at der finder særlig Indstævning Sted. Det er ikke en Virksomhed, som er analog med den, som Justitsministeriet udviser i andre Mortifikationstilfælde, navnlig Mortifikation paa Gældsbreve. Man vil derved undgaa processuelle Vanskeligheder, idet det lægges som saa mange andre Bevillinger i Justitsministeriets Haand, som saa maa prøve, om denne særlige formelle Indstævning kan undlades i det paagældende Tilfælde.

Ændringsforslaget under Nr. 3, hvorved det foreslaas, at der i § 4, som den nu er, skal tilføjes: „jfr. § 4“ har den Hensigt at hæve en Tvivl, idet der, som Paragraffen nu lyder, siges, at Stævningen, foruden at forkyndes overensstemmende med § 3, ogsaa skal indrykkes i de offentlige Tidender, men naar der kommer til at foreligge en justitsministeriel Bevilling, vil Stævningen netop ikke være at forkynde efter § 3, og det have vi villet udtrykke ved at føje til Ordene § 3: „jfr. § 4“. Jeg tror, at det tydeliggør Sagen. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale disse Ændringsforslag:

Justitsministeren (Goos): Jeg kan tiltræde de foreslaaede Ændringer, navnlig dem, som vedrøre en Omredaktion af § 3, saaledes at den opløses i to Paragraffer, og hver af disse Paragraffer redigeres paa den her foreslaaede Maade. Hvad den sidste Ændring angaar, erkender jeg den gode Hensigt, nemlig at den sigter til Tydeliggørelse; men jeg tror egentlig ikke, at det naas ved denne Henvisning til en Paragraf, som ikke handler om særlig Indstævning, og jeg mener snarere, at det kan forvirre, men det kan jeg maaske tale med de ærede Forslagsstillere om inden tredie Behandling. Der vilde være en meget nem Form for at undgaa Henvisningen til Paragraffen ved at sige, at Mortifikationsstævning skal foruden efter særlig Indvarsling efter foranstaaende Regler o. s. v. Men det er jo et mindre betydende Punkt, og jeg forbeholder mig at forhandle derom.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

§§ 1—2 (se Tillæg A., Sp. 3107—8) vedtoges uden Afstemning.